

THE INTERNATIONAL
Schiller Institute

Trump annoncerer USA's tilbagevenden til Månen: Vi har brug for LaRouches Fire Love for at gøre det

*Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut
Nyt Paradigme Webcast, 14. dec., 2017.*
<https://www.youtube.com/watch?v=agG9LGHXreE>

Harley Schlanger: Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Institut; velkommen til denne uges internationale strategiske briefing fra Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Institutet. Jeg må sige, det har været et par ekstraordinære dage, mht. optrævelingen af den såkaldte Russiagate-efterforskning, afsløringen af det spind af korruption, der omgiver Robert Mueller og hans efterforskning. Som vi har sagt fra begyndelsen af angrebene mod Trump under valgkampagnen sidste år, så kommer dette fra det højeste niveau af britisk efterretning; det omfatter FBI's Muellers og Comeys, Justitsministeriets og andres netværk. Det er ganske ekstraordinært, inkl. udtalelsen fra vicejustitsministeren i går i Husets Justitskomite, hvor han sagde, det ikke betyder noget, hvis der er tale om partiskhed, så længe, de kan gøre deres job.

Dette er præcis, hvad vi påpegede i vores specialdossier om Robert Mueller. Helga, vil du opdatere os om de seneste dages udviklinger om dette?

Helga Zepp-LaRouche: Dette er meget fascinerende, for der sker nu præcis det modsatte af, hvad der var hensigten: Nemlig, at de, der forsøgte at bevise aftalt spil mellem Trump og den russiske regering, nu selv er mål for en mulig efterforskning, med helt utrolige implikationer. Der lyder allerede krav om, at alle disse personer, fra Mueller, McCabe, Bruce Ohr, Peter Strzok og diverse andre personer, bør »føres bort i håndjern«. Dette krav kom en tidligere dommer og delstatsanklager, Jeanine Pirro, med den 9. dec. på Fox Tv, og hun refererede til den kendsgerning, at det nu er ved at blive helt klart i høringerne i Huset og Senatet, at der fandt et aftalt spil sted mellem personer, der absolut udgjorde et specialstyrke imod Trump, selv før han blev valgt, og som ønskede at have ligesom en »livsforsikring« for det tilfælde, at Trump kunne blive valgt, og de arbejdede sammen med den »tidligere« MI6-agent Christopher Steele om dette beskidte dossier [imod Trump].

*Helga Zepp-LaRouche,
Schiller Institutets stifter og præsident.*

Det viser sig nu, at graden af korruption er endnu dybere: For eksempel arbejdede hustruen til den nyligt fyrede associerede vicejustitsminister Bruce Ohr for det selv samme firma, der arbejder sammen med Christopher Steele på vegne af Obama-administrationen og Hillary Clintons valgteam, nemlig Fusion GPS.

Så der er helt klart en interessekonflikt, for at sige det mildt, og der skete det med høringerne, at situationen grundlæggende set blev så hed, at McCabe i sidste øjeblik »opdagede« en såkaldt konflikt på sin dagsorden og ikke dukkede op. Formand for Husets Efterretningskomite, kongresmedlem Nunes, sagde, at, det troede han ikke et sekund på, for det var selvfølgelig ikke troligt. Mørklægningen fungerer ikke længere, for disse personer blev spurgt om, at de selv burde have frembragt denne information, hvis der var en efterforskning mod præsidenten; de burde have forberedt bevismaterialet og ikke mørklagt det.

Så jeg mener, dette vender hele situationen rundt. Russiagate er ved at smuldre, og dette har utrolige, strategiske implikationer, for hele denne affære, hvis vi husker, hvordan det udviklede sig, var planen lige fra begyndelsen fra Obama-administrationens og oversidderne fra den tidligere Bush-administrations side for at forhindre præsident Trump i at udvikle en positiv relation med Rusland. Og når dette først er ved at vende sig mod dem, der er anklagerne, så åbner det op for en helt ny, strategisk dimension.

Schlanger: Jeg vil gennemgå et par af de ting, der kom frem, inkl. disse utrolige sms'ere, som blev sendt af Peter Strzok, der er tidligere nummer to placerede kontræfterretningsmand i FBI, og som var involveret i afhøringen af Hillary – eller snarere, den venligtsindede afhøring af Hillary Clinton om hendes e-mails. Han formidlede faktisk Comeys bemærkninger om Hillary Clinton således, at der ikke var noget juridisk problem for hende. Han var involveret i [Michael] Flynn-interviewet¹; han var involveret i møder med Christopher Steele og Fusion

¹ Se LaRouche PAC video: The Michael Flynn Story in 8 simple points,
<https://larouchepac.com/20171211/michael-flynn-story-8-simple-points>

GPS – denne fyr Strzok er en omvandrede interessekonflikt! Men Justitsministeriets generalinspektør udlagde disse 90 sideres SMS-beskeder, og i en af dem – den mest fældende – sagde han til sin veninde Lisa Page, der er en advokat, der arbejdede direkte under [daværende FBI-vicechef Andrew] McCabe; han sagde, »Jeg ønsker at tro på, at den kurs, du foreslog i Andys kontor til overvejelse, at der ikke er nogen som helst måde, hvorpå Trump bliver valgt, men jeg er bange for, at vi ikke kan løbe risikoen«. »Andy« er Andrew McCabe: Der fandt et møde sted i McCabes kontor, hvor topfolk i FBI diskuterede, hvordan man skulle forhindre Trump i at blive valgt! Dette er, mener jeg, helt uden fortilfælde.

Zepp-LaRouche: Ja! Det er et kup. Og der var et kongresmedlem fra Georgia, Gaetz, der grundlæggende set advarede Trump om, at der er et kup imod ham. Og jeg mener, det absolut er tilfældet. Ruslands præsident Putin sagde allerede for måneder siden, at det, der foregår imod Trump, præcis er et »Maidan« – jeg mener, den form for kup, der fandt sted mod den ukrainske regering i februar 2014. Og jeg mener, at, hvis man ser på *dramatis personae* (rollelisten), de relevante personer, så er det meget klart, at det er præcis den samme organisation, det samme apparat, der også var ansvarligt for Maidan i Kiev. Så jeg mener, dette ikke er enden på historien, men at en utrolig forbrydelse netop er ved at blive afsløret og bragt frem i offentligheden.

Schlanger: Jeg mener desuden, at hele spørgsmålet om Mueller og hans rolle; vi spillede en betydningsfuld rolle i at afsløre det i vores dossier, som vi nu er ved at genoptrykke. Folk kan få dossieret og bruge det, for igen, dette er en historie, der er ved at bryde frem, om et kup, som vi er foran! Vi kan afskære det, vi kan afslutte kuppet, hvis vi gør vores job, i stedet for at lade dem gøre deres job.

En af de andre virkelig slående ting i hele denne affære, mener jeg, er, hvor man ser Fusion GPS, Christopher Steele, at han blev bragt ind af Bruce Ohr, den associerede vicejustitsminister, til diskussion. Det viser, at Justitsministeriet og FBI, tilbage i august 2016, måske allerede i juli 2016, var i færd med at udarbejde en operation imod Trump. Er der noget af dette, der kommer frem i medierne i Europa, så vidt du ved, Helga?

Zepp-LaRouche: Åh, nej! Vi offentliggør det selvfølgelig, men hidtil har jeg ikke set nogen – overhovedet – dækning af dette. Det, som medierne her blæser op, er valgresultatet i Alabama som et stort slag for Trump, hvor de grundlæggende set siger, at dette er enden på Trump, der er i sigte. Så det billede, den europæiske befolkning kan have, er det stik modsatte af, hvad der foregår.

Schlanger: Det, der holdes ude af medierne pga. fokus på alle disse andre ting, er de seneste udviklinger omkring Nordkorea; det, som Rex Tillerson, USA's udenrigsminister, sagde om grundlæggende set åbne forhandlinger; at USA er parat til dette, i samarbejde med Rusland og Kina. Der har været et par andre udviklinger omkring hele Nordkorea-spørgsmålet. Hvad har du om det?

Zepp-LaRouche: Der var nogen i Justitsministeriet, der omgående følte det nødvendigt at korrigere Tillerson ved at sige, »ja, ja, der er rigtigt; men nu er ikke den rette tid«. Så man ser en igangværende kamp om ethvert spørgsmål, selv i Justitsministeriet, hvor Tillerson bliver modsagt.

Men bortset fra det, ser situationen håbefuld ud. Selvfølgelig er hele spørgsmålet om Nordkorea ekstremt farligt, for Nordkorea er nu en fuldt udviklet atommagt; de har ICBM'er, der kan nå alle steder i USA, og selvfølgelig i hele verden også mange andre steder, og derfor sidder vi på en krudttønne, så længe USA og sydkoreanske, og japanske, manøvrer finder sted.

Men lige nu er der håb, for der har været repræsentanter på højt niveau fra både USA, Rusland, Kina og selv USA i Pyongyang, og derfor, hvis Pyongyang nu ville sende et signal om, at de ikke vil udføre nogen test-sprængninger/opsendelser i de næste 60 dage, og hvis USA aflyser denne store manøvre, der skal starte i begyndelsen af næste år, så kunne man virkelig gå frem med denne fremgangsmåde. Især, hvis man holder fast i Tillersons fremgangsmåde med at sætte sig til forhandlingsbordet uden forhåndsbetingelser, vil der være håb.

Jeg mener, det atter engang viser, hvor ekstremt vigtigt, det er, at de store magter, USA, Rusland, Kina, arbejder sammen. For der er flere konflikter i verden, hvor lunten ikke kan afmonteres, hvis magter er på konfrontationskurs med hinanden. Så jeg mener, det er farligt, men der er også håb lige nu.

Schlanger: Med hensyn til spørgsmålet om kampen imod Trumps forsøg på at bringe os ind i en relation med Kina og Rusland, har vi set to ting i de seneste par dage: Det ene var Joe Bidens bemærkninger i Italien imod russerne. Men der var også denne vanvittige tale af den nationale sikkerhedsrådgiver McMaster, som talte for en britisk-amerikanske tænketank, der er helliget til at holde sammen på den såkaldte »særlige relation«, og han sagde, »geopolitik vender hævnende tilbage«.

Jeg tror, han svarer dig på dette punkt, Helga, for du har pointeret, at vi må komme ud over geopolitik. Han fortsatte med at tale om russisk »aggression«, militær aggression, og kinesisk, økonomisk aggression. Så det viser, at disse kupmagere stadig gør det klart, hvad deres hensigt er.

Zepp-LaRouche: Ja; og Biden påstod også, at russerne havde intervereret i resultatet af folkeafstemningen om ændring af [den italienske] forfatningen sidste år, og han blev omgående tilbagevist af Femstjernepartiet, af Lega Nord og af [tidligere premierminister] Berlusconi, og hele det politiske spektrum i Italien sagde grundlæggende set, at Biden er fuldstændig ved siden af.

Men jeg mener, sandheden står for at komme frem mange steder: En anden ting omkring dette russiske spørgsmål er en igangværende retssag imod Berkut-bataljonen, der står anklaget for angivelig kriminel aktivitet under dette Maidan-kup i Kiev. Denne bataljons advokat har grundlæggende set to eller endda tre vidner, som er georgiere, og som hævder, de var blevet hyret som snigskytter af Saakashvili, dengang fra Georgien; og

at de var blevet beordret til at skyde både på demonstranterne på Maidan såvel som på politiet. Dette bekræfter, igen, vores analyse af, hvordan det her blev fuldstændig orkestreret for at skabe kaos og betingelser for kuppet imod Janukovitj.

Dette er meget interessant, for disse folk afgiver vidneforklaring via telefon, i en retssag – de vil selvfølgelig ikke stå frem og indrømme deres misgerninger, men de indrømmer grundlæggende set, hvad de gjorde – og det betyder, at hele narrativen, fortællingen, om Ukraine også er ved at smuldre.

Putin sagde engang, at, hvis Ukraine ikke var sket, så ville hans modstandere have opfundet et andet problem, en anden historie, og jeg mener, det er korrekt. Men det blev altså Maidan, der blev historien, med først og fremmest de \$5 mia., som [tidl. viceudenrigsminister under Obama] Victoria Nuland indrømmede, blev brugt af udenrigsministeriet for at finansiere den 'farvede revolution' i Ukraine, allerede i 2004 den Orange Revolution, og dernæst Maidan. Men hele narrativen hænger selvfølgelig på den kendsgerning, at der i Krim sluttelig var en folkeafstemning, og befolkningen dér besluttede at være en del af Rusland. Og hele denne historie blev brugt til at dæmonisere Putin, for at gennemføre sanktioner.

Hvis man går tilbage, ser man, at det udløsende moment ikke var »annekteringen« af Krim, som det altid fremstilles, men at det var et iscenesat kup, hvor snigskytter skød på folk fra begge sider – det optræver hele historien.

Så jeg vil gerne over for vore læsere og seere pege på et dossier, vi også udgav om Ukraine-historien², for jeg mener, at »narrativen«, som den kaldes – I ved, bare ordet narrativ betyder, at det ikke er sandt – jeg mener, at sandheden også må komme frem om Ukraine. Hele billedet er ligesom en katarsis, der finder sted, eller som vi ser starten til; men undertiden er sådanne reelle udrensninger absolut nødvendige.

Schlanger: Beviset for, at dette ikke havde noget som helst at gøre med den ukrainske befolknings velfærd, er den nuværende regerings totale dysfunktion, og den kendsgerning, at Saakashvili, som du nævnte, anførte en opstand imod Rusland og udløste meget tidligere en anden krise; for nylig har de forsøgt at arrestere ham i Ukraine, og hans egne organisatorer har sagt, at de vil vælte den nuværende regering i Ukraine!

Jeg vil gerne gøre vore lyttere opmærksom på en meget stærk rapport fra Natalia Vitrenko, en god ven til os og Schiller Institutet, og som hun leverede på Schiller Institutets konference for nylig i Bad Soden (Tyskland), og som kan ses på Schiller Institute New Paradigm web-site.³

Vi talte lidt om den italienske situation; du nævnte for mig før udsendelsen, at der er lavet en ny film, eller en dokumentar, om sagen om banken Monte dei Paschi di

Siena og om implikationerne heraf for situationen i Europa. Hvad kan du fortælle os om denne dokumentar?

Zepp-LaRouche: Jeg kan kun anbefale vore seere; jer, at forsøge at komme til at se denne film. Det er en dokumentar af ARTE, der er en tysk-fransk Tv-kanal; den findes foreløbig kun på tysk og fransk, men den historie, der fortælles, er fuldstændig svimlende

Titlen er »En bankiers død«⁴ og refererer til det angivelige selvmord af en bankier ved navn David Rossi, den 6. marts, 2013. Han var kommunikationsdirektør for Monte dei Paschi, verdens ældste bank, og dette skete selvfølgelig i sammenhæng med krisen i 2007-2008, med omstændigheder, under hvilke en lille bank ved navn Antonveneta blev overtaget af Santander; og Monte dei Paschi blev trukket ind i dette – der var en utrolig masse skalten og valten, der dækkede tab ved hjælp af derivater – det her ligner endnu et tilfælde, hvor Mario Draghi siger, han vil gøre, hvad så siden, det måtte kræve, for at bevare euroen. Han sagde dette i sin egenskab af ECB-chef med hensyn til at opkøbe obligationer og mht. kvantitativ lempelse, men dette er et andet tilfælde, hvor dette spørgsmål rejser sig. For det var Draghi, i sin egenskab af chef for Banca d'Italia (Italiens centralbank), der godkendte disse fremgangsmåder, selv om de var fuldstændig tvivlsomme.

Der foregår nu kriminaltekniske undersøgelser i Italien af omstændighederne ved dette angivelige selvmord. De foreløbige resultater siger, at han ikke kunne være faldet af sig selv, og så lande i den stilling på gaden, han gjorde. Hans hustru er meget aktiv, hans familie tror slet ikke på, at det var selvmord; hun har allerede udlagt denne film, der kun findes på fransk og tysk, på sin Facebook-side – den går nu viral. De gængse medier rapporterer endnu ikke om det, men dette er en utrolig historie.

En yderligere implikation er en bankier fra Deutsche Bank, der et år senere [januar 2014] også blev fundet død i London, en mand ved navn William Broeksmit, som var involveret i lignende finansielle arrangementer.

Så dette var et tilfælde, hvor man sagde, det er den italienske bankkrise, der skaber risici for det europæiske system, men, som forfatterne af denne film har påpeget, så havde det italienske banksystem det fuldstændig fint, inklusive Monte dei Paschi, indtil Italien blev tvunget til at have en enorm privatisering af sin banksektor for at modne Italien til euroen.

Så jeg foreslår, og gætter på, at dette ikke er enden på denne historie, for der foregår nu kriminalretslige efterforskninger af omstændighederne, og dette er tydeligvis endnu et tilfælde, hvor man ser den kriminelle aktivitet omkring dette banksystem. Så jeg mener absolut, vore seere bør se denne film.

Schlanger: Og Helga, dette understreger hele pointen med, at det, der foregår i Italien, med efterforskningen af Maidan, med den rolle, hvor hele ustabiliteten i Europa er en del af grunden til kuppet imod Trump: For, med start i Brexit, ser vi disintegrationen af politiske partier i Europa

² <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18018>

³ <http://newparadigm.schillerinstitute.com/media/chinas-initiative-view-ukraine/>

Vitrenkos tale er under oversættelse til dansk.

⁴ <https://www.arte.tv/fr/videos/070830-000-A/mort-d-un-banquier-italien/>

og tabet af enhver form for fremgangsmåde for enhver form for reel politik for produktion. Vi ser, at kineserne nu er ved at blive meget involveret i Europa.

Vil du give os en hurtig opdatering af, hvad der foregår i Tyskland: For det ser ud til, at der stadig er et signifikant problem med at sammensætte en ny regering efter de nylige valg.

Zepp-LaRouche: Der er allerede gået to en halv måned siden valgene, og Merkels første bestræbelse på at danne regering med det liberale parti [Frie Demokrater] og de Grønne slog fejl. Nu prøver de igen en storkoalition med Socialdemokraterne (SPD), men i SPD er der stor modstand mod fortsættelsen af en politik, der næsten ødelagde SPD. Og det strålende forslag fra Martin Schultz, leder af SPD, er nu at danne endnu en storkoalition, som grundlæggende set er en samarbejdskoalition – hvilket vil sige, at de kun enes om de punkter, hvor de er enige, og på denne basis har ministre i kabinettet; og på de punkter, hvor de ikke er enige, er hver af siderne fri til at danne oppositions koalitioner i Bundestag, parlamentet – hvilket selvfølgelig er latterligt. For, hvordan kan man sidde i regering og samtidig være modstander af sin egen regering. Det ville nødvendigvis betyde, at CDU/CSU kun kunne få et flertal ved at støtte sig til AfD, Alternativ for Tyskland, der er et ekstremt højreparti, som har meget farlige elementer.

Så jeg mener, dette er en total ustabilitet, og så længe, man ikke har en regering i Tyskland, er alle planer for Europa selvfølgelig ugyldige, for uden en tysk regering kan disse planer ikke gennemføres.

Det, der i øjeblikket er på bordet, er grundlæggende set forskellige forslag, som kun adskiller sig i nuancerne: Et forslag er fra den franske præsident Macron, som er om en europæisk finansminister, et europæisk budget. Så er der [EU-kommissionens] præsident Juncker, der vil lægge alt ind under EU-kommissionen og opbygge dette bureaukrati som en europæisk regering; og Martin Schultz, der siger, »ja, vi må have Europas Forenede Stater«.

Dette er et meget absurd forslag; det har været absurd fra begyndelsen, for der findes ikke et europæisk folk. Der er mange forskellige kulturer, traditioner, sprog; og folk i den ene del af Europa har ingen anelse om, hvad der foregår i den anden del, for de kan ikke læse avisen, de kender ikke historien, de er komplet uvidende, så det er ikke et europæisk folk.

Men, hvis dette allerede var tvivlsomt for mange år siden, så er det nu fuldstændig umuligt, for der er østeuropæerne, centraleuropæerne, og folk fra Balkanlandene har en helt anden holdning til den Nye Silkevej. Der er Østrig, hvor den nye koalitionsregering endda inkluderer en paragraf om, at Østrig vil samarbejde med Bælte & Vej Initiativet. Der er hele Schweiz, som er entusiastisk over at samarbejde med Kina i denne henseende. Der er Ungarn, som netop nu blokerer for et NATO/Ukraine-møde, fordi de ikke er enige i denne politik med NATO's inddæmning af Rusland. Så der er ingen enhed. Dette skyldes selvfølgelig alt sammen, at de ikke vil undersøge

de aksiomer, der ligger til grund for deres politiske fiaskoer.

I resten af verden er der en voksende erkendelse af, at Europa ikke fungerer, men jeg mener, det kræver en reel diskussion om politikken: Hvad er principperne for økonomi? Hvad er befolkningens interesse? Hvordan kan vi forme en politik, en vision for fremtiden? Ingen af disse spørgsmål er blevet adresseret af de aktuelle politiske diskussioner i Tyskland.

Men der er et voksende krav, der kommer fra industrien, fra Mittelstand; og Schiller Institutet gennemfører selvfølgelig forskellige arrangementer for at forsøge at gøre politikken for Silkevejen mere kendt, og når folk først ved mere om de absolutte fordele ved at samarbejde med Bælte & Vej Initiativet – for eksempel i genopbygningen af Syrien, som nu seriøst er på bordet, især pga. Ruslands og Kinas rolle; og selvfølgelig nødvendigheden af at samarbejde om Afrikas udvikling. Problemet er, at, snarere end at slutte sig sammen i et win-win-samarbejde med Kina, så er det, som Bruxelles, og desværre også Berlin, siger, at de føler, de må befinde sig i en geopolitisk konkurrence.

Jeg mener, at dette problem med den geopolitiske tankegang er hovedforhindringen. For, ser man på menneskehedens lange, historiske bue, så står det særdeles klart, at, med mindre, vi udvikler en vision om én menneskehed, der samarbejder om menneskehedens fælles mål, vil vi ikke klare det, og vi vil altid befinde os i krigsfare. Og i atomvåbenæraen kunne dette blive absolut fatalt for den menneskelige race.

Vi må derfor udvikle et andet perspektiv for, hvordan nationer kan samarbejde.

Schlanger: Jeg mener, vi har et perfekt eksempel på dette, som netop nu kommer fra Kina, hvor de diskuterer en investering i opgradering – eller ikke blot en opgradering, men at yde elektricitet til de mere end 1 mia. mennesker, hovedsageligt i Afrika og Sydasiens, som ikke har elektricitet. Kineserne har talt om en investering på omkring \$1,5 billion for at gøre dette! Det tilsigter selvfølgelig præcis det, du taler om, forbedringen af fremtiden for folk, der ellers ikke overlades noget håb.

Jeg vil gerne komme tilbage til en sidste pointe her, som igen handler om spørgsmålet om, hvorfor de forsøger at komme af med Trump. For et par dage siden var der en annoncering af præsident Trump om USA's rumprogram og hans forpligtelse til at bringe USA tilbage til Månen og hinsides til Mars og andre planeter, andre galakser endda. Denne form for optimisme sås også på en kinesisk-amerikansk konference om rumfart, hvor de diskuterede et samarbejde for fremtiden – hvilket for resten i øjeblikket ikke er tilladt pga. af reglerne om, at amerikanske videnskabsfolk ikke må tale med kineserne, gennemført af det samme FBI, som vi har set i denne interessekonflikt.

Hvad tænker du om dette store potentiale for samarbejdet omkring rummet?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, der også er en aftale mellem USA og Rusland om sammen at bygge en rumstation på Månen. Og Trumps beslutning – jeg mener,

man kan virkelig se, hvem, der er hvem, når man ser, hvordan folk reagerer til dette. ESA, det Europæiske Rumagentur, var fuldstændig entusiastisk og hilste dette velkomment; den kinesiske regering udtrykte glæde over denne beslutning. Alt imens de europæiske medier dækkede dette, som om Trump var fuldstændig sindssyg for at ville tage tilbage til Månen – dette er virkelig utroligt! Alle mennesker, der har været i rummet, astronauterne, de kommer altid tilbage og siger, dette er en utrolig oplevelse, for i rummet betyder det ingen ting, hvilken nationalitet, man har, for man må stole på hinanden, ellers kan man ikke gennemføre en så ekstremt udfordrende mission. En russisk kosmonaut har netop sagt: Vi bør udvikle en holdning til at løse problemer på Jorden i samme ånd, med hvilken vi samarbejder i rummet. Det er den pointe, vi har fastslået meget længe, at, når man først får det standpunkt, at mennesket ikke er en jordbo, der er bundet til Jorden, men at vi fortsætter evolutionens udvikling ved ikke alene at udvikle infrastruktur på alle kontinenter og udvikler Verdenslandbroen, men at det næste, naturlige skridt i udvikling af infrastruktur er det nære rum, med industrialisering af Månen som forudsætningen for større rumflyvninger til andre planeter; og at dette er menneskets naturlige identitet, at vi er en del af universet, og ikke blot jordboere med begrænsede resurser.

Så jeg mener, det er meget optimistisk, at præsident Trump forbandt sig med ånden fra John F. Kennedy, og dette er præcis, hvad vi har kæmpet for, at lukke det negative, kulturelle paradigme, som var perioden mellem mordet på John F. Kennedy og afslutningen af Obama-administrationen, hvor rumforskning virkelig blev sat på vågeblus, og der intet fundamentalt fremskridt fandt sted.

Jeg mener, der er al mulig grund til optimisme på denne baggrund, og I bør virkelig hjælpe os med at få dette budskab ud, for massemedierne lægger låg på en masse positive udviklinger, der ville give folk en enorm optimisme, hvis de blot kendte til det.

Schlanger: Og for at slutte med dette, så har vi netop udgivet en ny brochure med titlen, »Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«, der skitserer, hvorfor, som du sagde, dette ikke blot er nødvendigt, men også, hvordan Lyndon LaRouche, din mand, udviklede den økonomiske politik, hans Fire Love⁵, for, hvordan vi kan gøre det. Uden disse fire, grundlæggende love, vil vi ikke være i stand til at drage fordel af dette, og det er en central del af denne kamp.

Dette har været en diskussion, der bevægede sig meget hurtigt i dag, Helga. Tak for at give os denne opdatering, og jeg er sikker på, at begivenhederne vil fortsætte i dette accelererede tempo. Vi er tilbage igen i næste uge med det næste Schiller Institut internationale webcast. Mange tak.

Zepp-LaRouche: Farvel så længe.

⁵ <http://schillerinstitut.dk/si/category/nyheder/alle-kategorier/oekonomi/larouches-fire-love-feature/>